

VMTE Diogenes barlangkutató csoport beszámolója
az 1976. évben végzett munkájáról

Fő kutatási területünk továbbra is a Bükk egri, miskolci mű-
ut, Rejteki munkásház-Rejteki völgy-Tebe puszta-Csunyvölgy
által határolt területe.

Kutatói munkánk a terület üregeire és azok felméréseire, va-
lamint érdekes és a területre jellemző geológiai képződmé-
nyek leírására is kiterjedt. Számos klimatikai mérést is vé-
geztünk. A nyári táborunk ideje alatt a miskolci Herman
Ottó barlangkutató csoporttal együttműködve a vízhozam mé-
résekre és vizminta vételre, valamint egy meteorológiai ál-
lomás felállítására is sor került.

Az idei táborunk július 31. - augusztus 10-ig tartott. Kuta-
tó bázisunk a kövesvárad-i réten volt. A kutatómunka fő céljá-
ul a Diósi rendszer további feltárását és a Pénz-pataki viz-
nyelő felmérését és térképezését jelöltük meg. Diósi rend-
szer: A Kövesvárad-i rét keleti oldalán a kerek hegy lábánál
nyilik a csemetekert mellett.

Diósi I. és II. sz. víznyelő: Ez a két nyelő gyakorlatilag
egy, mert a II-re rányel az I-es. Az I. nyelő két év alatt
rengeteget változott. A szálszikla mellett leszivárgó patak
3,5 m-t vándorolt a völgy felé és a hordalék között 2,5 x
x 1,6 m-es krátert mosott ki magának.

Diósi II. víznyelő: Északi ágának tetején bukik be a patak.
A bontás idején sem volt könnyebb, mint tavaly. A vizes járat
olyan keskeny és alacsony, hogy csak oldalt a vízben fekvő
lehet bontani, de még így is 1,5 m-t vittük előre a végpontot.

Diósi III. sz. víznyelő: Az előző nyelőtől 20 m-re nyilik je-
lenleg 10 m hosszú erősen meanderező lefelé haladó járat. A
tábor ideje alatt 7,5 m³ agyagot termeltünk ki.

Háromágu I-II-III. sz. víznyelő. A csemetekert végétől a fa-
lu felé haladó ut baloldalán nyilik.

Háromágu I. sz. víznyelő: Szálsziklában haladó, lefelé elszülő inaktív nyelő. Vésővel való tágitásán fáradoztunk igen kevés sikerrel. A szűk munkahely nagyon megnehezíti a munkát.

A háromágu II. sz. víznyelő: Az I-be csatlakozik.

Háromágu III. sz. víznyelő: Határozott, szálkőben 1-1,5 m átmérővel lefelé tartó inaktív nyelő. Ideális munkahely; így sikerült süllyeszteni a régi talppontot.

Karabélyos víznyelő: A görgelékkövek között előforduló korrodált löszerek miatt igen veszélyes munkahely.

Pénzpataki víznyelő: A kerek hegy É-i oldalán nyíló aktív víznyelő. A tábor ideje alatt számos hosszabb leszállást végeztünk. Ezeknek során a térképezéshez szükséges méréseket és a pontok felfestését végeztük. A fizikailag igen kimerítő körülmények miatt csak a főágot mértük fel, a mellékkürtőket nem. A barlang felső szakasza kevésbé korrodált, a nagyfalon azonban lemezesen, csipkésen és kagylósan oldott felületek dominálnak.

A talpponttól kényelmesen járható keresztmetszetüre bővül. Annak megállapítására, hogy mennyi víz jut be a barlangba közvetlenül, Thomson bukóval sorozatméréseket végeztünk a tábor ideje alatt.

A Pénzpataki víznyelő 1976. augusztus 5-9-ig történt felméréseinek eredményei:

hosszuság	238,1 m
mélység	146,- m

Nemcsak a barlangban, hanem a felszínen is végeztünk megfigyeléseket, méréseket. Meteorológiai állomást állítottunk fel. A Pénzpaták és a Diósi vízhozamát állandóan és rendszeresen mértük.

Ezekből a felszínen a patakokból és a barlang talppontján is gyűjtöttünk naponta, illetve alkalmanként vizmintát. Ezeknek értékelése folyamatban van és az eredményt közösen használjuk fel a Herman Ottó barlangkutató csoporttal.

Thieme Andor